

Hastane Günlüğü 2

— maviye-surgun · 20 Mart 2025

Duvarlarla konuştum ben,Hastane odalarında.
Var mı ölüm kadar bilinmeyen?
Günlerce serum bana karıştı,
Ben seruma.
Olduk kan kardeşi...

Hastane odalarında alıştım,
Şekersiz çaya.
Yeni tanıştığım insanlara,
Gece yaralarına kadar,
Dertlerimi anlatmaya.
Onlar gibi...

İlacımı değiştirdi doktor
Bütün dertleri, ilaçları,
Dermansız hastalıkları,
Burada yatanlara sor.
Masanın üstünde kalmış,
Oda arkadaşım,
Ordulu Mustafa'nın tesbihi.
Her tanesinde bir hastalık ismi...

Asıl , ışıklar sönünce başlar,
Endişe denen kurt kemirmeye.
Oturmaz bir türlü yerine taşlar,
İnilti karışır geceye.
Yalnızlık oturur kalplere...

Şu yastık kimbilir,
Kaç kişiyi taburcu etti?
Kaç kişi onda can verdi?
Bütün sırlar yastık altında.

Bu da geçer, gamlanma gönül,
Alışırın hastane odalarına...